

HÜZÜN SENFONİSİ

Rukiyye AYDIN

Tek sen misin ey gönül kırıları kırılan?
Bir nihavent sesinde can evinden vurulan
Niçin yüce dağları söküyorsun yerinden
Gökyüzüyle söyleyip sızlıyorsun derinden
Âleme bir bak hele, gözlerini çevir de
Diline vâkîf olup yüzünü bir “çevir” de!

Yıllar yılı işte ben, bu ses ile uyandım
Güftesiz bir bestenin sevdasına boyandım

Şarkılara sor önce, besteleri süzerek
Ritmiyle hem-hâl olup deryasında yüzerek
Sormadan dönme sakın, sesi kime ulaşır?
Nihavent benim ile söyle neden uğraşır?
Hicaza dalma sakın yanarsın ciğerinden
Hüzzam alıp götürür, olursun diğlerinden
Âlemlerin sırrına ritmiyle eşlik eder
Her âşığın dilinde mâşukunu zikreder

Yıllar yılı işte ben, bu ses ile uyandım
Güftesiz bir bestenin sevdasına boyandım

Güneşe sor ey gönül; kendini neden yakar?
Âlemi aydınlatır, sinelerinden lav akar
Deste deste sunarken ışığı dünyamıza
Fersah fersah yücelir kurulur hülyamıza
Âşıklar bekler onu, gecenin göğü bekler
Dert ile tükenmişler, tanyeriyle emekler
Bıçak gibi keskindir bakışı gözümüze
Sımsıcak bir sevdıyla sokulur özümüze
Sanırsın ki ey gönül; habercisi yarının
Oysa yanar özün de, özlemiyle yâr'ının

Yıllar yılı işte ben, bu ses ile uyandım
Güneşsiz bir ateşin sevdasına boyandım

Geceye sor ey gönül; neden göğü karadır?
Âşıkları dert küpü, sineleri yaradır
Kaç âşığın sırrına, yıldızı şahit olur
Her dua her niyazı, göklerde ahit olur
Yıllar yılı işte ben, bu ses ile uyandım
Sabahsız bir gecenin sevdasına boyandım

Yıllar yılı işte ben, bu ses ile uyandım
Sabahsız bir gecenin sevdasına boyandım

Toprağa sor ey gönül; bağı neden yaralı?
Sinesini ezelden, Âdemoğlu saralı
Dinle bir bak ne diyor sanki ana yüreği
Dinler iken yavaşça, yavaşça sal küreği
Sırtındaki vebali ezel kadar uzaktır
Havva'nın adımları onun için tuzaktır
Su ile karılınca Âdem çıktı meydana
İnsanoğlu yerleşti toprak dediğin hana
Kırletilmesin diye, adımlara yalvardı
Sen bağına vurdukça sarardıkça sarardı
Aldı sonra koynuna yüce Âdemoğlunu
Sarıp örttü üstünü, nice Âdemoğlunu

Yıllar yılı işte ben, bu ses ile uyandım
Topraksız bir mezarın sevdasına boyandım